

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 ft — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PECSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PECSETT, Mária-utca 1. sz.

hová a lap szellemi részét
illető mintán közlemény in-
terjúdó.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
tol.

Megjelen vasárnaponként.

Hűtlen tanácsosok.

Pécs, 1898. október 21.

Egy fénysugár világitott be tegnap abba a sűrű homályba, a melyben a kormány bujkál. mikor az ország létérdekét érintő kiegyezési kérdésben az illetékes faktorok számadásra szólítják, hogy világosan lásson végre az ország, a melynek bőréről van szó.

Ez a fénysugár Lukács pénzügyminiszter nyilatkozatában villant meg, mikor a képviselőházi ülés szünete alatt arra a kérdésre, igaz-e, hogy megegyeztek az osztrák kormányval a kvóta fölemelésére nézve, azt felelte, hogy ez nem igaz; az osztrák kiegyezési javaslat megokolása és Kaizl miniszter nyilatkozata meglepetés volt a magyar kormányra nézve, minek azt a magyarázatot adta Lukács, hogy „az osztrák kormány mindenképen iparkodik megnyugtani a pártokat, csak hogy a kiegyezés elfogadását biztosítsa.”

Nem más ennek a miniszteri kijelentésnek az értelme, mint hogy az osztrák kormány csalja a saját parlamentjét, mikor olyan megállapodások létét hazudja, a melyek tényleg nem léteznek s teszi ezt abból a célból, hogy ezzel a kiegyezési javaslatok elfogadását biztosítsa az osztrák pártoknál. Ezzel szemben az osztrák miniszterek mégis fönntartják állításukat, a

miben meg az a gyanúsítás foglaltatik, hogy szerintük a magyar kormány csalja a saját parlamentjét, mikor tett ígértét előtte letagadja, megint csak abból a célból, hogy a kiegyezési javaslatok sima elfogadását itt is biztosítsa.

Hát nem rút játék ez a bizalommal s az országnak rájuk bizott érdekeivel, akármelyik kormánynak is legyen igaza? Hogy pedig melyiknek van igaza, azt könnyen kitalálhatjuk, ha figyelembe vesszük, hogy kétségbevonhatlan tényekkel bizonyították olyan érinthetlen magaslaton álló politikusok, mint Apponyi, Horánszky, a Bánffy-kormányra, hogy ez eljátszotta jogát az igazmondóságába vetett bizalomhoz, a mire Thun gróf kormánya semmi esetre sem szolgált rá.

De nemcsak ebből ítélhetjük meg, hogy az osztrák kormány teljes joggal biztathatja a saját parlamentjét a magyar kormány által megígért kvótaemeléssel, kétségtelenül kitűnik ez — minden egyéb-től eltekintve — a magyar kormány bujkáló eljárásából is, a mit követ akkor, mikor sarokba szoritják. A helyett, hogy arra a kérdésre: fölemelik-e hát a kvótánkat, nyíltan és határozottan nemmel felelne, himez-hámoz, kertel és kelepének minősíti a kérdést. De hát ha a kvóta-fölemelésre nem tett ígértét, akkor hogyan lehetne az ilyen kérdés kelepce?

Kelepce ez a kérdés csak úgy képezhet, ha az osztrák kormány csakugyan birto-kában van a magyar kvóta fölemelésére nézve tett ígértetnek, mert ebben az esetben a tagadó válasz a Reich-rathban, az igenlő pedig a magyar országgyűlésen vesélyeztetné a kiegyezés-elfogadását.

Hűtlen sáfára tehát az ország érdekének a kormány, mikor az osztrákoknak tett ígértét letagadva, el akarja hitetni a nemzettel, hogy a kiegyezés elfogadását nem kell majd kvótaemeléssel búsán megfizetnünk. A mikor pedig ebben a boldog tudatban elfogadtuk a kiegyezést, akkor majd előáll a kvótaemeléssel, persze azt a színezetet adva a dolognak, hogy ez nem a kiegyezésnek az ára, hanem folyománya annak az iszonyu meggazdagodásunknak, a melyben a „szabadelvű” kormányrendszer jóvoltából részesültünk.

De nemcsak hűtlen sáfára a nemzetnek, hanem hűtlen tanácsosa is a királynak, mikor elhallgatja előtte a nemzet igaz közérzetét s elfödi a helyzet valódi képét. Lukács miniszter tegnapi szüneti beszélgetése ezt is ijesztő módon világitotta meg, a mikor azt mondta, hogy a kormány nem adhatja meg a kívánt fölvilágosításokat, mert fölgyujtaná vele a szomszéd házát s mikor még ez sem hatott, azzal állt elő, hogy *nem leplezhetnek le mindent, mert ő felsége oly dolgokat tudna*

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A magány.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A novellák szokásos szellője lengett végig a Balaton partján. Lány esti szellő, mely oly edesen tud susogni a part nagy platánjaival. Majd megunva ezt, játszi kedvében vigan suhan végig kis tengerünk kavargó kék habjai fölött. A ringó habok kedvesen csapkodták a tovasikló sajkák színes deszkáit, a visszatekintő nap biborsugarai rózsás fényben ragyogtatták a keszthelyi part tarka-barka fürdő-házait.

Künn a parton egymást érik a sétálók gomolygó csoportjai, boldogan tolongva az árnyékos utak labirintjai között; benn a Balatonban a fürdőzők száza élvezik a vidám perceket, míg a csolnakázók ringó sajkái a távol kékjében tünedeznek el.

Hosszu ideig kóboroltam én is a sétálók szintjátzó tömege között. Tudja Isten! de ugy szeretem fürkészní az arcokat, ugy szeretek, ha csak lopva is, de bepillantani a beszélő szemek mélyébe, mintha igaz volna az, hogy oly sokat lehet kiolvasni azokból pár futó pillanat alatt is.

... És jött két csillogó szem. Olvasni akartam ezekből is, de ragyogásuk előtt le kellett sütnöm szemeimet s szinte megrezzenve, csak távolról, hová nem ért a perzselő

sugár, követhetem a karsu, hajlékony termetet.

De az az egy pillantás, azok a megvillanó szemek az én kultatni szerető lelkemnek már nem engedtek nyugtot. Követtem távolról szemeimmel s midőn láttam, hogy a lobogós csónakház felé siet, lassan én is arra felé tartottam. Mire azonban beléphettem, az én piros ruhás asszonyom csolnakja már ott ringott a kék habokon, repült be a Balaton mélye felé.

Egyideig még szemmel tarthattam az ingó járművet, de csakhamar elfedte alakját a távoli nádas sötétlő tömege.

Csalódottan már távozni akartam. De az a pillantás! Tudja Isten! de valami hamisat láttam én abban a két szemben felcsillanni, valami ilyenről gondolkodhatott e két szép szem tulajdonosója. Magam sem voltam tisztában, hogy miért, de nem hagyott nyugodni az a kacér pillantás.

Leültem egyik félreeső asztalka mellé s ábrándozva nézegettem a csolnakázók seregét, találgatva a színekről oly jól ismert sajkák neveit. Es egyre nem akadtam reá, óh! bizonyára azon repült alkonyati utjára a piros ruhás asszonyka.

Ábrándozásaimból édes kacaj, ruhasuhogás ébresztett fel. Egy pár fiatal hölgyből álló társaság telepedett le a mellettem levő asztalhoz, közel a balatoni feljáró mellé. Hangosan folyt a beszéd, egyről-másról, divatról, fürdésről, a nyári multságok fontos eseményeiről, mignem ők is észrevették a közelgő

csónakot, melyet az én piros ruhás asszonykám rózsás karjai kormányoztak vissza!

— Leányok! ez Margit, — szólalt meg egy pajzán hang közöttük — megismerem ezt az asszonyt bármily messziről is. De mily ügyesen evez; bizony még akárhány férfin is túl tesz a csolnakázásban.

— Igaz; ez csakugyan Margit — szólalt meg most már többen s csintalanul szaladtak végig a kis hajóhidon, hogy kiségtseék őt csolnakából.

— Ejnye, ejnye! Margit, te már megint valami tréfát csináltál! Milyen piros az arcod s hogy ragyognak hamis szemeid, kacagott s megsóválta hozzá fejét az előbbi kis kéruhás leányka. Hanem hát gyönyörűen nézel ki most ebben a piros ruhában, azt mondhatom neked.

— Mondd csak, hol jártál, szöliták meg most egyszerre többen . . .

... És az a két ragyogó szem! . . . melyből én annyi hamisságot olvastam ki, eltűnt az arcról e kérdésre. A rózsás arc még tüzesebbé lett, de a két selyem szempilla alól most már két ábrándos szem mélázott a távol felé. Leült a többiek közé s halkan susogva kezdett beszélni nekik:

— Óh! Istenem, ti nem is tudjátok, mi egy ily este egy ábrándos szívnek. Ti sétálni, mulatni tudtok, midőn ily költői köröttek minden . . . Az égen báránnyelűk uszkálnak, lassan, bágyadtan előre . . . rózsás fényben ragyognak a leáldozó nap sugaraiban a Balaton locsogó habjai . . . a parton s a kavargó

ueg, a melyek lehetetlené tennék a kiegyezést.

Hát nemcsak az országot vezetik az orránál fogva, a mikor a titok sűrű fátyolba burkolják azokat a dolgokat, a melyeket megtudnia joga van, hanem még ő felségét is félrevezetik, a mikor elhallgatják előtte azokat a mesterkedéseket, a melyekkel a kiegyezést kerülő utakon, amitással, törvénytípással s más eféle jeles eszközökkel nyélbe ütni akarják!

Jól tudják, hogy az alkotmányosság legszigorúbb öre, a törvény föltétlen tisztelője, a nyílt és őszinte igazmondás példányképe fölháborodással utasítaná vissza azokat az eszközöket, a melyeket a kiegyezés keresztül erőszakolására Lajthán innen és túl fogamatba venni elhatároztak. Ha megmondanák a korona fölönt viselőjének, hogy a kiegyezést csak úgy képesek keresztülvinni, ha alnok módon port hintenek a népek szemébe, ha a törvény igaz értelmét erőszakos módon elferdítik vagy egyenesen keresztülgázolnak rajta: akkor a király bizonyára méltatlankodva fűzné el azokat, kik ilyesmihez az ő hozzájárulását kérni merészelnének. Nem leplezik hát le az eszközöket előtte sem, csak arra fogadkoznak, hogy a célt minden erővel szolgálni fogják.

Hisz valóságos felségsértés lenne csak föl is tenni a királyról, hogy pl. az ő tudtával és beleegyezésével üzik azt a szemfényvesztő játékot a kvótafölémelés ígéretével, hogy megegyezik az ő akaratával a magyar kormány egy tagjának az a nyilatkozata, mely szerint az esetben, ha a Reichsrath módosítana a javaslatokon, akkor azt fogja tenni a kormány, a mivel még a függetlenségi párt is meg lesz elé-

viz fölött sóhajtvá susogja ábrándjait a langyos esti szellő . . . és ti könnyelmű szivekkel mulatni tudtok. De nem én. Én nem találok nyugtomat itt, az emberszóló társaságban; az én lelkem magányra, csendre vágyik. Beülök kis csónakomba, kezembe veszem evezőmet s repülök innen el a nádas zombékjai közé, hol néhány perceskéig ábrándjaimnak élhetek. Óh! nektek fogalmatok sincs, mily boldogság az, csónakomon ringva haladni ott a csendesség hónapban; mily édes az embernek egyedül, az áldott magányosság ölében pihenni.

Felejték mindent ilyenkor s csak lelkemnek, álmaimnak élek ott a suttogó habok között. Óh! lányok, az a magány . . . az a magány . . .

— Bocsánat, nagyságos asszonyom, hogy félbeszakítom — szól közbe egy odasiető fehér ruhás matróz — de nem tudok eligazodni önagsága csónakjával. A jegy szerint nagyságos asszonyom az »Ilonkán« ment el s az »Árpád«-on . . . többet nem szólhatott; szavát egy hullám vágta ketté, mely a hajóhidon átsapva, a part asztalaihoz ütődött. Az első, ki a tamadt zürzavarban elmenekült, természetesen a »nagyságos asszonyka« volt.

A hullámot egy siető csónak okozta, mely gyors repülésében a hidhoz ütődött s melyből egy csinos huszárhadnagy ugrott a partra, viszatolva sajkáját a vízbe.

Oda pillantottam. A leáldozó nap utolsó sugarai megvilágították a vizet; bámulva láttam az imbolygó ladik oldalán az »Ilonka« aranyos betűit ragyogni.

Elmosolyodtam. Eszembe jutott, mit ott a fák alatt abban a két szemben olvastam . . . no, meg eszembe jutott az a — magány!

Zombory Dezső.

gedve, mikor más oldalról meg azt hirdetik, hogy akkor újabb alkudozásokat kezdenek, de a közösséget fönntartják minden áron.

Hát azt ki hiszi el, hogy ő felsége tudtával történik az a szemérmetlen játék, amit az osztrák parlamenttel üznek? A két nagy augurnak, Bánffynak és Thuunnak az egész számítása azon nyugodott, hogy a Reichsrath ellenzéke folytatni fogja féktelenkedéseit s ezzel lehetetlené teszi a tárgyalásokat, a mikor a birodalmi gyűlés szétkergetése és a 14. §. alkalmazása jogosultnak tűnt volna föl. De ez a számítás nem ütött be, a Reichsrath komolyan tárgyal, csak hogy Thun nem tud a kiegyezésnek többséget biztosítani, most ráfogják hát, hogy a mostani tárgyalás leplezett obstrukció s készülnek az alkotmányos képviselőt szétkergetni, még mielőtt a kiegyezési javaslatokat visszavetné, hogy önhatalmulag megcsinálhassák azt, a mit a parlament többsége ellenez.

Hát nem szemérmetlen játék ez az alkotmány alaptörvényével? Alig egy hete, hogy a kiegyezési bizottság tárgyalás alá vette a javaslatokat, a melyeknek úgy nagy tömege, mint óriási horderejénél fogva fölületes megvitatás esetén is hónapok munkája lenne; az eddigi hét napos vitának is csaknem fele részét a kormány tagjainak és híveinek a fölszólalásai töltötték ki: s ime már fölosztatni készülnek a Reichsrathot, a miért a tárgyalást még nem fejezte be!

Vajjon elő mernek-e állani a fölséges úr előtt az igazsággal, amely abban áll, hogy a javaslatoknak a Reichsrathban nincsen többségük, nehogy tehát elvessek azokat, szét kell kergetni az alkotmányos képviselőt s a 14. §. törvénytelen alkalmazásával elrendelni azt, amit a Reichsrath többsége elfogadni nem akar.

Ha ezt legfelső helyen őszintén elmondanák, ez lenne ott utolsó beszámolójuk, azért azt mondják, hogy a kisebbség obstrukciója nem engedi érvényesülni a többség akaratát.

Félrevezetik a koronát épúgy, mint a nemzetet; az ilyen hűtlen tanácsosok mesterkedéseinek meghiusítására jogosult minden eszköz, mert azzal nemcsak az országnak, de a koronának is mérhetlen szolgálatot teszünk.

Mi ujság?

— **(Vosinszky Mór a régészeti kiállításon.)** Szombaton meglátogatta a régészeti kiállítást Vosinszky Mór szegzárdi apátkanonok, a szegzárdi muzeum megalkotója. Néhány órai alapos és behatóan szakszerű áttekintés után meglepetésének és nagy örömének adott kifejezést a látottak fölött s a többi szakértővel egyetemben szintén nagyon is hangsúlyozva kijelentette, hogy ezt a kiállítást többé leszerelni egyáltalában nem lehet, de nem is szabad, mert a város és megye egy megbecsülhetetlen kincstől fosztatnék meg.

— **(Levél Amerikából.)** Miklós Pista, a ki Amerikában Steven M. Kovácsi név alatt él, a napokban levelet irt Amerikából egyik ismerőséhez. A levél Hazleton Pa-ból van kelteve, szeptember 23-án adták fel és

október 6-án érkezett meg. Miklós Pista, mint írja, nagy hányattatások közt él; akármibe fog, nem megy s azt írja, ha történetesen suszternak áll be, bizonyos, hogy láb nélkül járnának a yankék: szóval, nincs amerikai szerencséje munkája mellett is, s e mellett nagy családot kell neki fentartani. Volt már táncmester, borkereskedő, ügyvéd stb. s az angol nyelv tökéletes elsajátítása mellett sem ment a dolog jól. Naponkint 16 órát dolgozik, hogy csak kenyere legyen. De azért még mindig nem csügged s verejtékes homlokkal keresi a szerencsét. Jó szíve most is kicsillog leveléből s szeretettel köszönti levelében ismerőseit, egykori jó barátait. Nem lehetetlen, hogy hazai földben temetik el, s megjön, mert a honvág minden léptében üldözi! . . .

— **(A sineken heverő holttest.)** Szombaton éjjel a bonyhádi vasuti állomás és az állomás után következő első őrház között a személyvonat elgázolt egy asszonyt. A darabokra tépett holttest ott feküdt a vágányokon vasárnap estig, mert a hatóság nem intézkedett elszállítása iránt. Hogy kicsoda a vonat által elgázolt asszony, még eddig nem tudják; valamint azt sem, hogy öngyilkos volt-e, vagy talán a vonaton utazott és véletlenül leesett a robogó vonatról. Az esetről ma távirati uton értesítették a pécsi forgalmi főnökséget s az ügyben a vizsgálatot megindították.

— **(Kihallgatás a királynál.)** O Felsőge a jövő csütörtökön, f. hó 20-án d. e. 10 órakor s további rendelkezésig a következő hétfői és csütörtöki napokon is, Budapesten legfelsőbb kihallgatást fog adni. Előjegyzések a kabineti irodában (budai kir. váriak) eszközöltetnek.

— **(A hadapródiskola vendége.)** 16-án az esti gyorsvonattal Budapestről Pécsre érkezett Bihar Ferenc tábornok, a honvédelmi miniszterium katonai nevelési csoportjának főnöke, hogy a honvédhadapród iskolát meg szemlélje. A tábornok az »Arany Hajó«-ba szállt s 17-én délelőtt a hadapródiskolában jelen volt a növendékek előadásain. Delben a tábornok tiszteletére diszebéd volt a hadapródiskola disztermében, melyben a honvéd tisztikar teljes számban vett részt.

— **(Az ujoncozás.)** Az 1899-ik évi ujoncállítási előmunkálatok már megkezdettek; ennél fogva figyelmeztetjük az 1878., 1877. és 1876. években született, úgy helybeli, valamint idegen hadköteles ifjakat, hogy a f. évi november 1-től kezdve november hó 30-áig a katonai ügyosztályban annyival is inkább megjelenjenek, minthogy ellenkező esetben a védtörvény 35. §-a alapján megbüntetik őket.

— **(Ujabb szakértő vendég a régészeti kiállításon.)** Juhász László ügyvéd régészeti kiállítását — mint értesülünk — legközelebb ismét egy szakértő vendég fogja meglátogatni, hogy véleményt mondjon a kiállításról. Nuber Kajetan Felix, az eszéki muzeum megalapítója látogatja meg a kiállítást s bizonyára ő is az eddigi szakértő vendégeivel összehangzó legjobb véleményt fogja a kiállításról nyilvánítani. Ezuttal egy szersmind a pécsi és megyei közönségnek két kiáltó hatalmas bizonyítékkal is szolgálhatunk, hogy mennyire elodázhatlan szükség Pécsen a muzeum. Tolnában Szegzárd már bir muzeummal, a szomszéd Eszék város hasonlólag egy szép muzeum birtokában van — már most ezek közt legnagyobb város Pécs, még muzeummal nem bir. Lehet-e ezek után a muzeum kérdésnek alapos megoldásával késedelmeskedni?!

— **(Szökött katona.)** Harangozó József somogyvári legényt besorozták október hatodikán Pécsre — huszárnak. De hiába adtak rá szép zsinoros mentét, pengő sarkantus csizmát, ő sehogy sem tudott megbarátkozni a katona élet gyönyöreivel. Szíve, lelke vissza

vágyott az ő falujába, abba a szürke kis házba, melynek rozmaringos ablakából oly csábítóan integetett feléje a gazdája piros pozsgás arca. S Harangozó József, a közhuszár, még vasárnap kikérte kimaradási engedélyét. De azóta nem tért vissza — megszökött. Így mondja legalább a pécsi 8-ik huszárezred napiparancsa, mely egyszersmind elrendeli a szökött katonák köröztetését. Rövid idő múlva el is fogják csipni a honvágyban szenvedő katonát s lecsukják Harangozó közhuszárt a helyőrség rideg fogházába. S akkor ki tudja mikor látja meg újra az ő kicsi faluját, azt a szürke házat, az ő rozmaringos ablakával . . .

— **(Gyilkosság.)** Pellérdén folyó hó 16-án a délutáni órákban a Keszü felé vezető ut árkában Vér Józsefné Egédi Róza napszámosnét halva találták. A beérkezett jelentés vétele után Kerese Miklós vizsgálóbíró Jella-chich és Blau orvosokkal nyomban a helyszínére utaztak. A megejtett boncolás során megállapították, hogy Vér Józsefné kétségtelenül gyilkosság áldozata. Testén három kés szurás s számtalan ütés nyoma látszik. A kés szurások magukban véve nem lettek volna feltétlenül halálosak, hanem az összebesülések s a megtámadtatás fölötti ijedség folytán beállott nagyfokú idegrázkódás okozták a halált. A tetteseknek még nem sikerült eddig nyomára jutni. A rablógyilkosság esete teljesen ki van zárva, mert a tettesek áldozatuktól mit sem vettek el. Valószínű, hogy a gyilkosság boszu műve.

— **(A gondatlanság ára.)** Még mindig gyakori a népnél a gondatlanság ama megnyilatkozása, hogy a ház padlására égő gyertyával, vagy nyitott lámpával jarnak, a minek azután sok esetben az a következménye, hogy az elejtett szikra folytán tűz támad és a gondatlanságot drágán fizetik meg az illetők. Így történt ez legutóbb Bezedeken is, a hol Blandl György háza lett az ilymódi gondatlanság prédájává. Ugyanis a gazda este a padláson járt égő gyertyával, melynek parazsa leesett a padláson levő szalmába s azt meggyújtotta. Az így keletkezett tűz a ház egész tetőzetét elpusztította s a padláson ott égett épen kerekszám ötven darab baromfi is, melyek éjjeli nyugalomra ott vonultak meg. A tűz által okozott kár meghaladja a hatszáz forintot.

— **(A gombozás vége.)** Igénytelen, fekete kis mellény gomb miatt folyt 17-én délelőtt embervér a siklósi-uton. Két fiatal gyerek, Schwarz Jakab és König János gomboztak egymással a siklósi uton s játék közben egy mellény gombon összevesztek. A veszekedésből verekedés lett, miközben Schwarz egy felkapott ködarabbal úgy homlokra ütötte játszótársát, hogy az ütés helyén azonnal kibugygyant a vér. A kis König sebe nem veszélyes ugyan, de azért a heves gombozó ellen mégis megtették a szülők a feljelentést.

— **(A belügyminiszter az anarchisták ellen.)** Percel Dezső belügyminiszter körrendeletben felhívja a törvényhatóságokat, hogy kísérik figyelemmel a Magyarországon megtelepedett külföldi munkásokat és ha a legkisebb gyanu merülne föl, hogy külföldi anarchistákkal összeköttetésben állanak, azonnal fotografáltassák le őket, utasít-

sák ki őket az ország területéről és a fényképeket küldjék meg a belügyminiszterium rendőri osztályának. A tavasszal lefotografált szocialisták albumát most küldték meg a törvényhatóságoknak.

— **(Véres mulatság.)** Bozsokon Steiner Márton korcsmájában a múlt vasárnap nagy mulatságot tartottak a falu legényei. Ott mulattak Sere József és Mitt János is, a kik azonban csakhamar összeszólalkoztak és ha szét nem választják őket, bent a kocsmában összeverekednek. Sere József a további összeszólalkozást kikerülendő, kiment a korcsma udvarára; azonban vesztére, mert Mitt János utána sietett és ott rátámadván, véresre verte. A verekedő legényt feljelentették a bíróságnak.

— **(Füüdövendégek.)** A belügyminiszternek ama jelentésében, amely a közegészségügyi viszonyokat ismerteti, arról is van szó, hogy a magyarországi fürdőket a múlt esztendőben hányan látogatták és hogy a különböző fürdőkben mennyi volt a vendégek száma. Először azoké, akiket állandó, másodsor azoké, akiket futóvendégeknek szoktak nevezni. A számok azt mutatják, hogy 1897-ben a fürdőknek jobban ment a dolguk, mint harmadéve, amikor a kiállítás a fenyegetés és a tavak hazájában határozottan kárt okozott. A miniszter az ő jelentésében 150 fürdő- és nyaraló-helyről vesz tudomást, kétségtelenül igazolva, hogy Magyarország területén válogatni lehet az ilyen helyekben. A százötven fürdő- és nyaraló-telepen az összes vendégek száma 154 ezerre rugott. Ezeknek a kisebbik fele (70 ezer) állandó vendég volt, míg a másik fele csak néhány napra kukkantott be. A fürdővendégek leginkább a kénes hévízü fürdőket keresték fel, azután pedig a magaslati gyógyhelyek iránt érdeklődtek. A tóparti fürdőknek már kevesebb látogató jutott. Azok, akik idegen országokból kerültek ide, szintén a kénes hévízeken kerestek gyógyulást, ám nem hanyagolták el a magas Tátrát sem. A fürdőhelyek között, mint mindig, úgy most is Trencsén-Teplíc vezet, amelynek állandó vendége 5005 volt. Másodsorban követi Pöstyén 4547 állandó vendéggel. Itt megjegyezhetjük, hogy ebben a két magyar fürdőben fordul meg a legtöbb külföldi. A harmadik helyet a Nagyváradi közelében levő Felix-fürdő foglalja el, ahol a kimutatás szerint 3833 állandó vendég tartózkodott. Herkules-fürdő immár a negyedik helyre esett 3349 vendéggel, akik között a nagyobb rész külföldről került oda. Azok közt a fürdők között, amelyekben ezernél több állandó vendég tanyázott, van Harkány is.

— **(Egy község bajai.)** Görcsönyből ugyancsak panaszos hírek érkeznek hozzánk, melyek a lakosságot ért anyagi csapásokról szólnak. Junius harmincadikán, — mint annak idején jeleztük is, — nagy jégeső verte el a község határát, érzékeny károkat okozva a terményekben. Most pedig a baj betetőzéséül nagy mérvet öltött a sertésvész a községben, úgy hogy eddig háromszáznyolcvanöt darab sertés hullott el. Képzeltető, hogy milyen nehéz telük lesz azoknak a szegény embereknek, a kiknek termését is elverte a jég s most még sertésük is elhullott. Pedig sok ott az olyan család, a melyiket mind a

két szerencsétlenség sújtotta s a melynek tagjai bizony még éhséget is szenvednek, ha jószívű embertársaik nem segítenek rajtuk.

— **(Egy volt pécsi katonatiszt kitüntetése.)** Sashalmi és baranyalaki Korbuss Gyula őrnagy, testőrőrmester Ó Felsége magyar testőrségénél, saját kérelmére nyugalomba helyeztetett és ez alkalommal Ó Felsége az alezredesi jelleget és a katonai érdemkeresztet ajándékozta neki. A nyugalomba vonuló katonatiszt a pécsi ötvenkettedik gyalogezred kapitánya volt és mint ilyen ment át a testőrséghez.

— **(Hütlén szolgál.)** Máté Dezső péklegény, gazdájától Altmann József pékmesztől, 20-án reggel elvitt eladás céljából három forint értékű süteményt és kenyeret. El is adta a magával vitt portékát, melynek árát a vevők kifizették. Máté Dezső azonban azóta nem tért vissza gazdájához, a pénzzel együtt megszökött s vele együtt tűnt el egy tizenöt forint értékű kölcsönkért taliga is, melyet az egyébként is károsult gazdának valószínűleg meg kell fizetnie. Az ellépett péklegényt most keresi a rendőrség.

— **(A megszökött borju.)** Az állatok szökési mániája egy idő óta szinte járványosan lép fel. Alig mulik el egy nap, hogy egy ló, tehén vagy borju meg ne szökjék a gazdájától. Jelen híreσκε hőse, egy sárga szőrű kis borju, nem a gazdája házából szökött meg. Valahonnan az alvidékről hozták Pécsre vasuton. De a kis borju — melynek egy ideig tetszett a szokatlan vasuti kocskázás — végre megunta az utazás és átszállással járó kellemetlenségeket s 19-ikén délben — etetés idején — hirtelen kiugrott a vasuti kocsiából s futásnak eredt a város felé. Másnap reggel érkezett a rendőrséghez a pécsi állomásfőnökség megkeresése a szökött borju irányában. Nem lehetetlen — ebben az emancipációs világban — hogy a kis borju nagyzási hóborttól megkapatva, valamelyik helyi szállodába tért be, kipihenni az ut fáradalmait, A rendőrség — egyébként — most nagy buzgalommal igyekszik kézrekeríteni a szökevény borjut, melynek hátsó lábára „IX” jel van égetve.

— **(Halálos szerencsétlenség.)** Barcsan szombaton este a vasuti állomáson halálos szerencsétlenség történt. Egy fiatal, tizenhétéves lámpakezelő a személyvonaton a lámpák felgyújtása végett kocsióról kocsira járván, eltévesztette a lépést és két kocsi közé zubant a tetőzetről. Az esés következtében fejét összezúzta és olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy rövid kintlódás után meg is halt.

— **(A párisi világkiállítás csodái.)** Azoknak, a kik azt hitték, hogy Franciaország egészen elmerült a maga belső botrányaiba, kellemes meglepetést szerzett a francia közmunkaügyi miniszter kijelentése, hogy a párisi munkás-sztrájk az 1900-ik évi világkiállítás sikerét cseppet sem hátráltatja. S hogy a miniszternek igaza van, bizonyítja az, hogy a nagyszerű békeünnep egyik elsőrangú látványossága, az óriási kerék már el is készült. Az óriási kerék tervezője Claremont angol származású párisi mérnök. Hónapok óta a kíváncsiak serege tódult a Suffrenavenue-re, a hol a modern technikának ezt a nagyszerű alkotását fölállították és fölszerelték. Az óriási

kereket most hétfőn adták át, hogy úgy mondjuk, a közforgalomnak. A meghívott fényes közönség pont éjféltájban foglalt helyet a gyönyörűen feldiszitett és ezer meg ezer villamos lámpával kivilágított kerék belsejében; az óriási alkotmány egyet fordult velük s vége volt a légi utazásnak, mely valamenyi résztvevőt ugyszólván mámorba ejtette. A kerék belseje modern kényelemmel van berendezve, még vendéglő is van benne.

— **(A pénzügyigazgató Mohá-cson.)** *Dragonescu* Döme, pénzügyigazgató megvizsgálta Mohácson a községhezánál a pénztárt és a jegyzői hivatalt. Olyan nagy ott a forgalom, hogy teljes három napon délelőtt és délután el volt foglalva. A pénzügyigazgató kíséretében volt *Auguszt* Ferenc pénzügyi titkár. A vizsgálat mindent a legnagyobb rendben, pontosságban talált úgy a pénztárban, mint a jegyzői hivatalban és végül a legnagyobb megelégedését és elismerését fejezte ki *Klombauer* Antal főjegyzőnek, *Simonkovits* Mihály jegyzőnek, ugyszintén *Fölker* József városi pénztárosnak.

— **(Az öreg leány halála.)** *Bajzát* Mari 63 éves leány, már néhány év óta munkaképtelen lévén, itt Pécsen egyik rokona *Kalmár* Zsigmond pálya-utca 59. szám alatti lakosnál tartózkodott. Az ősz hajú leány 17-én reggel hét órakor kiment az udvarra s néhány perc múlva hangtalanul összerogyott — meghalt. Szívszélhűdés érte. A hirtelen elhunyt öreg leány, állítólag nővére *Bajzát* Ignác marcali főszolgabírónak.

— **(Gyilkosság.)** *Vér* Józsefné sz. Egidi Róza pellérdi napszámosné f. hó 16-án a délutáni órákban a Keszü felé vezető utarkában halva találták. A hullán külerőszak nyomai látszanak, s így valószínű, hogy az asszony gyilkosság áldozata lett. A tetteseket a csendőrség nyomozza.

— **(Novemberi előléptetések.)** A november elsejével történő előléptetések alkalmával a közöshadseregnek nemcsak a létszámbéli pótlást fogják pótolni, hanem egyes rendszabályokban a tisztikar létszámát azért emelni is fogják. A gyalogságnál: 168 főhadnaggyal, a lovasságnál 7 alantás tiszttel, az utászcsapatoknál 3 elsőosztályú századossal, a szekereseknél 7 alantás tiszttel emelik a létszámot. A katonai orvosi-kar állományát 15 orvossal, a hadbiztosok létszámát pedig 7 hadbiztossal szaporítják, természetesen a létszámbéli pótlásán kívül.

— **(Megőrült a fia után.)** Sok családi baj érte *Ferger* János szegzárdi földmivest, a mihez még hozzájárult az is, hogy most munkabíró fiát elvitték katonának. Az ugyszólván megzavarodott szegény ember ezt annyira a szívére vette, hogy beleőrült s gyógykezelés végett a napokban a szegzárdi *Ferenc-kórházba* vitték.

— **(Mégmérgezett erdész.)** A somogy-toponári főerdész e hó 15-én jókor reggel kocsiára ült, hogy körutat tegyen erdeiben. A hűvös reggelen az erdész elővette pálinkás butykosát, hogy igyék belőle; de csak nagyon keveset nyelt le a pálinkából, mert fanyarnak és keserűnek találta. Pár perc múlva már nagyon rosszul érezte magát s az a gyanuja támadt, hogy pálinkájában strichnin van. A rókák és kóborló kutyák ellen ugyanis az erdész strichninnel mérgezett húst szokott kitenni s az a gyanuja támadt, hogy valaki butykosába abból a méregből tett bele valamelyest. Utasította tehát kocsiát, hogy lóhalálba hajtson Kaposvárra az orvoshoz. Mire azonban az orvoshoz érték, az erdész már nagy kinokat szenvedett, tagjait merevedni érezte s az orvos csakugyan konstataulta rajta a mérgezést. Nyomban hánytatót adott be neki, majd kimosta az erdész gyomrát, mire az jobban is lett, de

azért még mindig veszélyes betegen fekszik. A butykos tartalmát megvizsgálták és konstataálták, hogy a pálinkában csakugyan strichnin van. Hogyan jutott bele, vajon véletlenül vagy mérgezési szándékból-e, a vizsgálat lesz hivatva kideríteni, mert az esetet bejelentették a vizsgálóbíróknál.

— **(A gyilkos vő.)** *Kovács* István dunaföldvári lakos rossz viszonyban élt feleségével, szül. *Böde* Juliannával. Az öreg *Böde* János egy reggel elment *Kovács* István vejéhez és kérdőre vonta őt, hogy miért viszálykodik mindig és miért űzte el magát a feleségét? A beszédre előjött az előzőtt asszony is, a ki azonban csakhamar az utcára menekült férje előtt, mivel félt tőle. *Kovács* utána ment és elkapta a derekát, mire ez sikoltani kezdett. A civakodók közé jött *Böde* Jánosné is, a ki keményen dorgálni kezdte vejét. Az anyós annyira dühbe hozta a vőt, hogy zsebéből kést vett elő. Ennek láttára az após rászólt vejére, hogy miért vette elő a kést s tegye el azt. *Kovács* azonban nem tette el a kést, hanem lövő *Böde* János apósa hátába szurta, a ki menten összerogyott. Az orvos véleménye szerint a szúrás halálos s így *Böde* életben maradásához nincs is remény. A gyilkos vőt a bíróságnak átadták.

— **(Szerelmi dráma vér nélkül.)** *Kelemen* József kocsis, halász-utca 2. sz. a. lakos, már régóta gyanakodott feleségére, hogy az az ő távollétében szerelmi viszonyt folytat egy katonával. A féltékenység zöldszemű ördöge nem hagyta nyugodni a szegény kocsiat, ki mialatt a siklósi uton, — a hol alkalmazva volt — a lovakat vakarta, folyton arra gondolt, hogy csallia felesége talán éppen akkor dől kedvese ölelő karjai közé. Elhatározta, hogy meggyőződést szerez magának a dologról. Vasárnap este azt mondta a feleségének, hogy az uraságot ki kell vinnie Rácvárosba, s így az éjjel aligha jön haza. Alig ütötte el azonban a toronyóra a tizet, *Kelemen* hazasompolygott s bezörgetett lakása ablakán. Soká kellett várnia, míg ajtót nyitottak, amit ő már magában véve is eléggé rossz jelnek tartott. S előérzete nem csalta meg. Bent a szobában meg is találta a csábitót, egy hiányos öltözetű, 44-ik gyalogezredbeli közlegény személyében, ki megpillantva a dühös férjet kerekelt akart oldani. De *Kelemen* József nem eresztette. Rácsukta az ajtót a szerelmesekre s rendőrt hívott, kivel a megcsipett don Juant bekísértette. A rendőrség természetesen azonnal szabadlábra helyezte a póruljárt hadfit, mert a szerelmes katonák szívügyei — tudvalevőleg — nem tartoznak a rendőrség illetékessége alá.

— **(A becsületes megtaláló.)** Mindazok, akik valahol valamit elvesztenek első sorban is a becsületes megtalálóban bíznak. Hogy mily jogosulatlan ez a bizalom, azt világosan mutatja az alábbi eset. Valaki már hetekkel ezelőtt egy női órát láncsal együtt elvesztett, de az óra mindeztideig nem került meg. Vasárnap névtelen feljelentés érkezett a rendőrséghez, hogy egy nő, kinek neve a vizsgálat érdekében, ez idő szerint még titok, még hat héttel ezelőtt talált egy női órát láncsal együtt, azt azonban nem adta át a rendőrségnek. A rendőrség megindította a vizsgálatot a feljelentés folytán, mely igaznak bizonyult. A talált órát igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségnél, a hol a nem éppen becsületes megtaláló is ül, várva megérdemelt büntetését.

— **(Baranyai ügyek a dunamelléki reformátusok közgyűlésén.)** A dunamelléki református egyházkerület tegnapi közgyűlésén a pécsi református leányegyház anyaegyházzá léptették elő. *Szilágyi* Dezső elnök szavai szerint a pécsi református egyház ügyei jó kezekben vannak és így az anyasítás bátran eszközölhető. Tárgyalták továbbá a baranyai egyházak csoportosítása ügyét is és itt *Szilágyi* Dezső azt óhajtottá,

hogy ez az ügy minél sürgősebben intéztessék el s így az egyházak terhe kisebb, a papi fizetés nagyobb legyen, az egyház pedig biztos alapon álljon. De ennek első feltétele az, hogy a csoportosítandó egyházak kívánják az egyesülést is. E mellett pedig, ha alkalom van, figyelmeztetni kell az egyházakat, hogy itt az idő az egyesülésre. *Ballagi* Aladár egyetemi tanár nem értett egyet az előadó elnökkel és hivatkozott a régi egyházak multjára. *Szilágyi* Dezső szerint nem az a kérdés, hogy régen hogyan volt, hanem az, hogy ma mit kívánnak a körülmények! Éppen az egyházkerület hibája, miért engedte a jelen században megalakulni a sok apró egyházat? Nem baj az, ha a csoportosított egyház jó fizetést ad a papnak s ezáltal a kongruatörvény szükségtelemmé válik, mert nem az a cél, hogy az állam zsebébe nyuljunk, hanem, hogy a protestáns egyházat felvirágoztassuk. A csoportosított egyház minimális papi fizetése 1200 forint legyen, lehetőleg pénzben. A csoportosulás gondolata józan irányt mutat, mert óvatossan, helyesen véd meg minden érdeket. A baranyai felirat az, amit a politikában becses anyagnak neveznek: a csoportosítás életbe léptetésénél tervezetül szolgálhat. *Szilágyi* beszédét élénk helyeslés követte s a gyűlés ezzel az egyesítés mellett foglalt állást.

— **(Tűzoltók fogadalomtétele.)** Folyó hó 16-án délután 3 órakor a vaiszlói önkéntes tűzoltóság tette le ünnepélyes fogadalomát az egyesület elnökének kezébe az alapszabályokban előírt módozat szerint, s dacára a kellemetlen időnek, mégis nagyszámu közönség várta be az ünnepély lefolyását. Az ünnepi fogadalom letéte után *Tirts* Rezső az egyesület elnöke, szép szavakban nyilvánította köszönetét a tagoknak, az egyesület körül tett buzgó, önzetlen fáradaimkért, egyben kintartásra buzdítva a tagokat s méltatva a nemese célt, melyet elébük tűztek ki. Azonban a hálából és köszönetből az oroszlanrész *Gertigh* Márton főparancsnokot illeti, a ki megteremtője s fáradhatlan előharcosa az egyesületnek. Az ünnepi fogadalmat este jól sikerült táncmulatság követte, melyben szép számu intelligens közönség vett részt általános jó kedv mellett reggelig lejtve a táncot. Felülfizetők a következők voltak: *Tirts* Rezső és neje 4 frt; *Hercenberger* Gyula 3 frt 50 kr.; *Dani* Dávid és neje 2 frt; *Kis* Tóth János és neje, *Kocsis* József és neje, *Kossa* Tihamér, *Molnár* István és leánya, *Morvay* Ferenc, *Véger* Flóriánné 1—1 frt; *Dr. Aizenpreis* Ágost, *Árvay* János, *Bartha* Rezsőné, *Dozler* Samu, *Feigler* Samu, *dr. Fonyó* Ignác, *Gertigh* Márton, *Hetessy* Gyula, *Rószeg* Ferenc, *Smelcer* János, *Szücs* Pálné 50—50 kr. A felülfizetőknek ez uton mond köszönetet az egyesület.

— **(Gróf Draskovich Károly.)** kinek sebéről maga *Gersuni*, a bécsi klinika ianára akként nyilatkozott, hogy illet csak a boncoló asztalon látott, — egyre javul. *Dr. Veres* Zoltán, az uradalom házi orvosa, aki eddig állandóan a beteg mellett tartózkodott, harmad napja hogy elhagyta a kastélyt. *Dr. Schwartz* Frigyes Pécsről még most is hetenkint kimegy a beteghez. Azonkívül meglátogatta több ízben *dr. Erreth* Lajos is. Csupán egy körülmény aggasztja a kezelő orvosokat. Ugyanis a fiatal grófnak agy-előesése van. Az

agy egy része a szemüreg sérülésén kitólult s ott galamb-tojás nagyságu agysérvet alkot. Így az a hír, hogy a fiatal gróf egy-két hét alatt elhagyhatja az ágyat, kissé korai. Bizony bele telik abba még jó egy-két hét. A fiatal gróf felgyógyultával Abbáziába szándékozik a grófi család költözködni. A telet is ott töltik.

— **(A rendőrség fogása.)** A rendőrség egy szökevény tolvajt fogott el, a ki Vasason elkövetett lopás után Pécsre jött és itt akarta magát meghuzni az elfogatás elől. *Botykay* András, várkonyi illetőségű napszamos az illető, a ki *Peti* József vasasi lakosnak az istállójából elemelt egy pár lószerszámot. A lopott készséget Pécsváradon eladta Gyuró Istvánnak négy forintért s a pénzt Pécssett szerencsésen el is verte, mire elfogták. Most az ügyesség börtönében ül.

— **(Meggyuladt malomkövek.)** *Pintér* Antal, nagyvátyi lakos, molnárnak patkalmalma a tűz martaléka lett. Az egész malom, a benne levő gabonával együtt leégett. A kár hatszáz forintot tesz ki, mely azonban részben megtérül, mert a leégett malom biztosítva volt. Mint a tűzrendőri vizsgálat megállapította, a tüzet a molnár saját vigyázatlansága okozta. Ugyanis akkor is engedte járni a kerekeket, mikor a garaton nem volt őrleni való, s a surlódás következtében a kerekek meggyuladtak s innen terjedt át a tűz a faszervezetre s lett a tűz martaléka az egész épület.

— **(Megverte a testvérét.)** Birján községben feszült viszonyban élt egymással a két *Mislenyác* testvér, Vince és János. E feszült viszonynak véres verekedés lett a következménye. Ugyanis *Mislenyác* Vincét kint a mezőn előtalálta *Mislenyác* János és bottal támadván rá, védtelen testvérét véresre verte. A két testvért az arrajárók választották szét s azok majd a bíróság előtt fognak egymással újra szembeállani, a hol majd *Mislenyác* János kap verést a kiérdemelt büntetés alakjában.

— **(Gyermekcsempésző asszony.)** Titokzatos esetről érkezett ma a pécsi rendőrséghez a budapesti államrendőrségtől egy sűrűn teleirt négyoldalas hivatalos megkeresés. Az átiratban egy gyermekcsempésző asszony nyomozására kéri fel rendőrségünket, a ki a más gyermekét elvitte magával és már hónapok óta sem hallatott hirt magáról. Az eset a következő: A „Budapesti Hírlap“-nak ez évi június 27-diki számában „Anyá“ jelige alatt egy kis hirdetés jelent meg, melyben még a csecsemőidejét tul nem haladott kis gyermeket kerestek örökbe fogadás végett. A kis hirdetés folytán *Graádics* János budapesti munkásember be is küldte ajánlatát, hogy ő hajlandó négy hónapos fiukat — mivel nagy családja van — örökbe adni. Megirta a címét is és másnap megjelent nála egy magas, karcu, szőkehajú, kékszemű, huszonhét év körüli csinos urinő és csakhamar meg is egyeztek, hogy a gyermeket örökbe fogadja. A nő magát *Berkovits* Istvánnak nevezte s azt mondta, hogy férje magasállású vasuti tisztviselő Szegeden. Ott laknak a Tisza-szállóval szemben a Rózsa-utcában, a hol egy emeletes házuk és Szeged mellett nagy birtokuk van. Az apa hát örömmel adta át neki a gyermeket, a kit nyomban egy szülésznővel

megvizsgáltatott az urinő, hogy egészséges-e s aztán elutazott vele azzal az ígérettel, hogy Szegedről megküldi neki az örökbefogadási szerződést. Hanem a szerződés csak nem érkezett meg s egyáltalán hirt se hallatott többé magáról a szőke uriasszony, a kinek egy el-ejtett szava csak most ütött szöveget az apa fejében. Az ugyanis, hogy az urinő azt mondta, hogy a gyermekre nagy gazdagság vár még, mert ő — az urinő — csak úgy örököl egy gazdag nagynénje után, ha gyermeke lesz. Így tehát bizonyára az örökbe fogadott gyermeket csempészte be családjába az urinő és ezért tűnt el vele. Az apa erre feljelentette a dolgot a rendőrségen s természetesen nem bizonyult igaznak az urinő egyetlen szava sem, hogy Szegeden lagnának és ott birtokuk volna. Ezért tehát elrendelték a gyermekcsempésző asszony országos körözését s erről a fentebbiekben a pécsi rendőrséget is értesítették.

— **(Baleset.)** Sajnálatos baleset érte 18-án este *Oberhammer* rendőrkapitány, városi tűzoltó főparancsnokot. A pécsi takarékpénztár épületében levő lakásából a lépcsőn lefelé jövet megbotlott s bal lábát bokájában kifecamította. Az első segélyt *Ludvig* Ferenc dr. városi tb. főorvos nyújtotta, kinek véleménye szerint a szerencsétlenül járt rendőrkapitánynak huzamosabb ideig kell az ágyat őriznie.

— **(A budaikülvárosi Katholikus Kör)** felolvasó estélyt rendez — mint már említettük — november elején. A felolvasó estély idejét most állapította meg a rendezőség, november 6-ára, vasárnapra tűzvéni ki azt. A felolvasó estély a Vigadóban lesz s este 8 órakor kezdődik; *Grekscha* Kázmér dr. fog az estélyen fölolvasni, *Virág* Ferenc fog szavalni és a Polgári Daloskör énekszámokat ad elő. A zenét az estélyen *Korodi* Károly zenekara szolgáltatja.

— **(A kard.)** A kard a fegyveres békében igen jó eszköz arra, hogy az aszfalton végig csörgettessék, meg hogy az ablakból kinéző ideál előtt szalutáljon vele a fiatal hadnagy ur, a mikor gyakorlatra vezeti a legénységet. Egyébként a kard a mai világban igen jámbor eszköz, mely legfelebb a privátdienernek okoz bosszúságot, hogy mindennap fényesre kell csiszolnia. Kivételes azonban az a három kard, amely az éjjel szerepelt s melynek lapjaival közelebbi érintkezésbe jött egy fránya civil. Ugy tiz óra tájban a sörház-utca és a Kossuth Lajos-utca sarkán álldogált ez a fránya civil egy társával, mikor arra csörtetett három fényes kard. A kik a kardhoz valának mellélkelve, azoknak nem tetszett, hogy a fránya civil az aszfaltot bitorolja és rászóltak:

— Marsch le a járdáról!

— Megyek úgyis, nem szükséges kiabálniok. Védekezett a fránya civil.

Erre azonban a kardok iszonyu felháborodással repültek ki a hüvelyekből és a fránya civil érintkezésbe hozták lapjaikkal, különböző veraláfutási műveleteket eszközölvén a bal karján és a bal oldalán. A fránya civilnek mit volt mit tennie, kardtávolba igyekezett jutni és sajgó oldalát szorongatva jelentette az esetet az épen odaérő rendőri őrszolgálatnak. Ma pedig az ügyeletes rendőrbiztos előtt is megtette a panaszát, ha talán irt szerezhette valahogy sajgó oldalára.

— **(Eltűnt leány.)** Távirat érkezett a pécsi rendőrséghez a kaposváritól, hogy keressen egy leányt. A leányt *Gallovi*h Mariskának hívják; fiatal, most mult tizennégyéves; karcu természetű, szőke hajú, csinos teremtés. A szülei lakásáról ezelőtt két nappal szó nélkül távozott és még ma sem tudják, hová tűnt.

— **(Leégett pajta.)** Tegnap este féltiz óra után öt perccel a városháza toronyában megkondukt a vészharang, tüzet jelezve. A toronyőr a központi tűzörségnek azt jelezte, hogy a siklósi-utca végén, a vasut mellett *Hoffmann* Károly butorgyári telepén van a tűz. Az esti eső épen elállt és erős szél váltotta fel; érthető volt tehát a tűzoltóság igyekezete, hogy minél előbb kiérjen teljes felszereléssel a színhelyre. Szerencsére azonban nem a telepen volt a tűz, hanem amellet az alsó-malom-utca sarkán. *Marton* József volt molnárnak van ott telke, melyen régebben malom volt, most pedig egy 15—20 méter hosszú pajta állott, melyben szénát tartottak s jelenleg is száz szekerre való széna volt benne. A pajta, mire a tűzoltóság kiérkezett, már lángokban állott s tűzoltóinknak csak a tűz lokalizálására kellett szoritkozniok. A mi aligha sikerült volna, ha a szél nem a várostól lefelé fuj. Mert ez esetben tűzveszedelem támadhatott volna, mig így a szél lefelé a nyílt térre vitte a szikrák millióit. A tűzoltóság gyorsan megtékezte a pusztító elemet, miben nagy segítségére volt a katonaság is, úgy, hogy rövid egy óra mulva már csak a füstölgő zsarátnokokat kellett ellocsolni. A tüzhöz a színházból — a hol épen véget ért *Dreyfuss* kapitány komédiája — ugyszólvan az egész publikum kivonult s volt tolongás a vasuti sineken mindaddig, mig egy szakasz baka kordonnal el nem zárta az utat. Épen a tűz idejére esett a tizórai tehervonat indulása, azonban a vonat mindaddig bent maradt az állomáson, mig a tűz lelohadásával a tér a népségtől meg nem tisztult. A leégett pajta végébe épült házban lakik egy bérkocsis a családjával s ezt a tűz miatt kár is érte. A megrémült család sietve kapkodta össze az ingóságokat, hogy megmentse a tűznek esetleg a házra átterjedése alkalmára s e közben elvesztettek egy pénztárcát, melyben öt forint volt. A tűz keletkezési okának kiderítése végett a rendőrség megindítván a vizsgálatot, a következőket állapította meg: A pajtában a tulajdonos engedelméből *Földi* Antal napszamos hált éjszaka s ő aludt most is ott. *Földi* pipás ember lévén, nagy a gyanu, hogy vigyázatlansága folytán támadt az tűz. Ma délelőtt a rendőrség le is tartóztatta, de persze tagadja, mintha ő okozta volna a tüzet. Azt állítja „hogy mikor a tűz keletkezését észre vette, a világosságnál a tető sarkán leszedve látta a cserepet, tehát valakinek ott kellett bedobni az égő gyulát vagy csóvát, mitől a széna meggyuladt. E mese mellett azt is mondja, hogy tegnapelőtt szénát hordtak a pajtából s ekkor ejthették el a tüzet okozó gyulát vagy szikrát. Az tény is, hogy tegnapelőtt jártak a pajtában emberek, de a tűz hogy csak negyvennyolc órával később ütött volna ki, az nem hihető. Így hát egyedül *Földi* Antal lehet a tűz okozója s most tovább is folytatják ellene a vizsgálatot. A leégett pajta 800 forintra volt biztosítva. Ugyanennyi a kár is.

— (**A szigetkülvárosi temető-ről.**) Panaszos levelet kaptunk ma, mely a szigetkülvárosi temetőről szól. A temetőnek egy részén, a felhagyott régi temetőben — írja a panaszos levél — oly nagy a gaz és fű, hogy az utakon járni lehetetlen. Pedig vannak ott sirok, melyeket gondosan ápolnak a hozzátartozók; de mit ér, mikor körülöttük megnő a gaz és a bozót? Ez az állapot eddig is tarthatatlan volt, mert alig lehetett a sirokat megközelíteni; most azonban, mikor közeledik a halottak estéje, már nem lehet elhallgatni. *A kegyelet nevében kéri a hatóságot* a panaszos levél írója, hogy gondoskodjék ennek megszüntetéséről; távolítsa el az utakról és a sirok körül a megnőtt fűvet és bozót, hogy legalább halottak estéjén felkereshessék sirjaikat azok, a kiknek hozzátartozóik bár a felhagyott részen nyugosznak, de gondosan ápoltsirban feküdhessenek, melyeket kegyeletből ápolnak a hátramaradottak.

— (**Községek regále bérlete.**) Kis-Köszeg és Véménd községek kiküldöttéi 19-én írták alá a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóságnál a köz-égi regále-bérlet szerződéseit. A szerződések szerint Kis-Köszeg 2816 frtot fizet, tehát ugyanannyit, mint az elmúlt évben; Véménd pedig 1175 frt 29 krt, mely bérösszeg a tavalyinál 71 frt 29 krral nagyobb.

— (**A mulatság vége.**) Neth Péter szabolicsbányai bányász, 18-án este négy társával bejött a városba, hogy egy görbe éjszakát rendezzenek maguknak. A görbe éjszaka csak úgy délfelé ért a számukra véget, mikor is végre a hazaindulásra szánták el magukat. Neth Péter azonban nagyon ingadozott a lábain, és a Nepomuk-utcán a Bäumler-féle vendéglő előtt úgy érezte, hogy kiszalad a föld alóla. Ilyen állapotban rimánkodva kérte mulatótársait, hogy ne hagyják el, azok azonban nem hallgattak rá s ott hagyták az utcán. Neth Péter erre szépen lefeküdt az aszfaltra és várta, míg valaki jön, aki elviszi. Jöttek is nemsokára a rendőrök, hordágyra tették és bevitték a rendőri szobába, hogy ott aludja ki fejéből a mámort.

— (**Istentisztelet december hó 2-án.**) Vaszary Gyula rendőrfőkapitány 18-án hirdetményben tette közzé, hogy a királynak ötven éves osztrák császári jubileuma alkalmából december 2-án ünnepies istentisztelet lesz, melyen a honvédségi legénységi személyek vehetnek részt. Ugymint a rangosztályba nem sorozott tartalékos havidíjasok (törzsőrmesterek) foglárók; a nem tényleges állományu honvédlegénység (tartalékos honvédaltisztek, honvédek); azon volt honvédlegénységi személyek, kik nyugdíjat vagy nyugzsoldot élveznek. Az ünnepélyen résztvenni óhajtok, honvédigazolványi könyvük felvitele mellett folyó hó 30-ig a városházán a katonai osztagnál jelentkezzenek.

— (**Tisztelgések a prodirektor-nál.**) Vasárnap délelőtt tiszteltek a pécsi jogász olvasóköri és segélyegylet tisztikara, és választmányi tagjai Lázár Gyula, illetve Keresse György elnökök vezetése alatt dr. Szeredy József kanonok, prodirektornál, a kinek bemutatkozva az említett egyesületek ez évi vezetőiként, pártfogását kérték ki munkálko-

dásukhoz. A prodirektor szép beszédben felelt a tisztelgőknek, hangsúlyozta, hogy mindig szíven hordta és fogja tartani úgy az összes jogászságnak, mint annak egyes tagjainak, valamint a kebelében alakult egyesületeknek érdekeit s bármiben lehet is segélyükre, forduljanak bizalommal hozzá és ő nem fog késmi támogatásával. A küldöttség tagjai látható örömmel hallgatták a prodirektor válaszát s ugyanígy vett arról tudomást az összes jogászság is.

— (**Egyházkerületi gyűlés.**) Folyó hó 13-án volt Dunaszekcsőn a mohácsi egyházkerületnek havi gyűlése, a melyen a kerületi papok csaknem mindannyian résztvettek. Előzőleg mise volt, a melyet Szandtner Antal az új esperes tartott. Azután a plébániába vonultak, hol megkezdődött a tanácskozás. Mindenekelőtt Eberling Máttyás, volt kerületi esperes szépen átgondolt bucsubeszédet tartott, a melyben magát továbbra is a kerületi paptársak szeretetébe és jóindulatába ajánlja. Egyben bemutatta az új esperest, Szandtner Antal dunaszekcsői plébánost, ki erre megtartotta székfoglaló beszédét. Beszélt még Gehring Fülöp, somberek plébános is, ki mint új jegyző ajánlotta magát a kerület figyelmébe. Az ülés ezután a szorosán vett tárgysorozatra tért, melynek első pontja a múlt jegyzőkönyv hitelesítése volt. Ezután szt. Pál apostolnak Titushoz írt levele olvastatott fel, a melyre vonatkozólag Szandtner esperes szép reflexiókat olvasott fel. Az ülés főtárgya a nyugdíj-ügy volt. Erre vonatkozólag elhatározták, hogy a szolgálati pragmatika ne 50, hanem csak 40 évig terjedjen s hogy 1—10 éven belül 600 frt, 10—20-ig 700, 20—30-ig 800 frt és 30—40-ig 900 frt. 40-től 1000 frtot kapjanak a nyugdíjasok. A kitűzött jogi tétel felolvasása következett ezután Szommer Gyula belvárosi káplán által, értekezvén az egyháznak az iskolaügyre vonatkozó született és szerzett jogáról, valamint az egyházi és világi rendvényekről. — A Troll-féle alap kamataira kandidáltattak első helyre Oblan Mária, lancsuki oszt. tanítónő, második helyre Habel Ignác lipódi k. tanító és harmadik helyre Tóbel József udvari k. t. Délben ebéd volt, a melyen számos felköszöntő hangzott el.

— (**Tolnavármegye közgyűlése.**) Tolnavármegye folyó hó 15-én gróf Széchenyi Sándor főispán elnöklete alatt tartotta meg őszi rendes közgyűlését. A közgyűlés a megye rendes kiadásaira és a millennáris célokra megállapított kulturális alapra 1—1 százalékos pótdát szavazott meg. A közgyűlésnek legérdekesebb tárgya volt a vármegyei pénztári kezelés módosítása, a mit az a körülmény sürgetett, hogy az ellenőrzés eddig hiányos volt. Az új pénztári kezelés szerint a megyei pénztártól elválasztják a gyámpénztárt és így két pénztárnok lesz, a kiknek a főkönyvelő lesz az ellenőrük. A közgyűlés tudomásul vette, hogy a vármegye 50 ezer frtos alapítványt tett a magyarosítás előmozdítására. Az összes kamataiból évenként magyarosító tanítók és tanítónők fognak jutalmat kapni. A közgyűlés elhatározta, hogy a baja — battaszéki vashid létesítése tárgyában egy küldöttséget meneszt a kereskedelemügyi miniszterhez.

— (**Hirtelen halál.**) Kóósz Lajos mohácsi szorgalmas fazekas mester, éjjel-nappal dolgozott iparában, hogy elegendő mennyiségű edénye legyen a 20-án megtartott siklósi vásárra 19-én reggel négy órakor fejezte be

az égetést, a tüzet is eloltotta az égető kályhájában. Szokása szerint: »hála Istennek, hogy ennyire készen vagyok munkámmal« mondása után, be akart térni szobájába. Amint fordult, összerogyott és meghalt. Az orvosi boncolás fogja kideríteni mi okozta halálát. Özvegyet és egy kis gyermeket hagyott maga után a 33 éves fiatal iparos.

— (**Új állatrakodó állomás.**) Brázay Kálmán országgyűlési képviselő, nagybirtokos és érdektársainak kérelme folytán a m. kir. kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Barcs—pécsi vonalon Pellérd állomáson egy új állatrakodó állomás felállíttassék. A kereskedelemügyi miniszternek e tárgyban leírata ma érkezett a megyéhez.

— (**Rabló cigányok.**) Gyergyovics Miklós szlatinai illetőségű medvetáncoltató a szabolics csárda mellett egy kunyhóban rendezett be magának otthont. Ott tartotta a pénzét is, a ruháival együtt egy ládában, ő maga pedig járt kenyér után. Egyik nap azután, mikor hazatért, a kunyhót feltörve s kirabolva találta. A rablók elvitték a ruháit és a ládából százharminc forint megtakarított pénzét. A rablásról azonnal jelentést tett a csendőrségnél s a nyomozás során csakhamar elfogták a rablókat Kolompár József, patacsi, Kolompár György, szabolics és Petrovics Lina, püspök-bogádi illetőségű kőborcigányok személyében. Az elfogottak a rablást beismerték, de az elrablott pénzből csak kilenc forintot tudtak előadni, meg egy vég ruhaszövetet, a mit Pécsen, vásároltak. A többi pénzt mind eldorbézolták a pénztárcát, a miben volt és a kunyhóból lopott ruhákat elégették. A rabló cigányokat bekisérték az ügyészség fogházába.

— (**Küldöttségeink III. Béla temetésén.**) III. Béla és neje antiochiai Anna pénteki temetésére 20-án délután utaztak fel Budapestre a város képviseletében Vaszary Gyula rendőrfőkapitány és Reeh György tanácsos, a megye képviseletében pedig Trixler Károly, alispán, Ország Lajos és Stajevics János megyebizottsági tagok. Hetey Sámuel megyéspüspök 20-án reggel szintén felutazott a temetésre. Kiséretében vannak Hanny Gábor és Szeifritz István kanonok.

— (**Nyugalmazott altábornagy.**) Stanger Vilmos altábornagy, ki hosszabb ideig a pécsi ötvenkettedik gyalogezred parancsnokaként városunkban élt és itt közkedveltségnek örvendett, a hivatalos lapban 20-án közölt hír szerint nyugdíjaztatott.

— (**Árpád a pécsi anyakönyvi kerületben.**) A hivatalos lap 20-iki száma közli, hogy a belügyminiszter elrendelte, miszerint a nagykozári anyakönyvi kerülethez tartozó Árpád kisközség a pécsi I. anyakönyvi kerülethez csatoltassék át.

— (**Fölrobbant dinamit-töltény.**) A gondatlanságnak ismét egy áldozata van. Tófűn történt ez a legújabb eset a következőképen: Feik Henrik, ottani lakos, az asztalfiókjában egy dinamit-töltényt tartogatott s mikor egyik közelmúlt délután eltávozott hazuiról, a fiókot nem zárta be. Otthon csak hét éves Henrik nevű fia maradt a szomszéd-beli tizennégy éves Rass Konrád nevű fiúval. A gyerek kivette a fiókból a töltényt és odaadta Rass Konrádnak s játszani kezdtek vele.

A következő pillanatban a töltény Rass Konrád kezében fölrobbant és jobb kezét összeroncsolta, úgy, hogy több heti időt fog a gyógyulása igénybevenni. A vizsgálatot az ügyben a bíróság folytatja.

— **(A Dunába fult.)** A ki mihez nem ért, ne kontárkodjék benne, mert pórul járhat. Ennek a közmondásnak az igaz voltát hangoztatták kedden délután Mohácson, a felső rakodónál a Dunaparton nemcsak azok, a kik értenek a vizi edényeken való járkáláshoz, hanem mások is. A Frigyes főhercegi uradalomból gabonát szállítottak falusi fuvarosok saját kocsijaikon. Ide érve a Dunaparra a fuvarosoknak kellett a zsákokat a hajóba bevinni. Hordták is szorgalmasan, vígan folyt a munka, pedig még csak lőrével sem biztatták testüket a fáradságos zsákoláshoz. Punn Mátyás kistaludi fuvaros egy zsákkal a bal vállán végig akarta szintén vinni terhét a tölgyfahajó oldalán, hogy a hajó hátulján levő kamrába üritse a búzát, utközben ki akart szólni társaihoz a partra, de elfeledkezvén, hogy megfordulnia nem szabad, nem lehet, ő mégis oldalt akart fordulni és eközben a vállán levő zsák a hajószoba falába ütközött. Ez a lökés ledobta a szegény fuvarost zsákoktól együtt a Dunába; néhány pillanatig kapkodott a víz után, de semmi mentő eszközt nem talált, nyomtalanul eltűnt. Társai ezenközben lármáztak, kiabáltak, nem ismerték ki magukat, mit kellett volna tenniük. Borzasztó volt hallgatni a szegény fuldoklót, a mint könyörgött, kérte, hogy segítsenek rajta. Vizen járó ember nem volt a közelben. A szerencsétlen özvegyet és öt kicsiny árvát hagyott maga után.

— **(Megugrott egy tehén.)** A tehén jámbor jószág s már csak azért sem rughat ki a hámból, mert nem szokták hámba fogni. Ilyenkor, mikor a csordalegeltetés megszűnik, legfeljebb a lánccal ellen neheztelhet a jámborság mintaképe, mely egész nap odaköti a jászolhoz és csak olyankor engedi el, mikor itatni hajtja a tehenes. Ilyenkor aztán kijátsza magát az udvaron, de az ritkán esik meg, hogy jámborságán a huncutéria kerekednék felül, s megrévalná a rendszerint álmos járású tehenest. Ilyen rika eset fordult elő 18-án Ratkovics József udvarán, honnan egy tehén a kuttól neki iramodott a nyitva levő kapunak s szökellő ugrásokban kijutván rajta, úgy megfutott, hogy a lassu járású tehenes csakhamar elvesztette a szemé elől. És a megugrott jószág reggelig sem került elő s a tulajdonos ma bejelentette megszökését a rendőrségnél. Ez pedig intézkedett, hogy keressék a megugrott tehenet, s közhírré teszi a gazda hívogató szavait: »Riská gyere haza; minden meg van bocsájtva!«

— **(Tolvaj leány.)** Redl Antal vörösmarti lakos a napokban egy fiatal leányt fogadott fel házába szolgálóul Győri Anna személyében. A leány azonban nem tartotta ki az új helyen még huszonnégy óráig sem, hanem minden bucsu nélkül odább állt az este homályában. Mikor a gazda utána tudakozódott s látta, hogy megszökött, eszébe jutott, hogy a szobájában is járt a leány, hol pedig egy szekrény nem volt bezárva. És épen az, melyben a pénzt tartotta a gazda. Gyanuja támadt erre, hogy a leány nem lopta-e meg

s e gyanu valónak is bizonyult. A leány hét forintot kilopott a szekrényből s azzal szökött meg. Azonban már másnap reggel elfogták s átadták a bíróságnak.

— **(Tettenért betörő.)** Imrő József bátai lakos egyik este szétnézvén az udvarában nyugalomra térés előtt, az udvar hátsó részében egy alakot látott lappangani. Figyelemmel kísérté hát, mert tolvajt sejtett benne és e sejtelve nem is csalta meg. Az alak az éléskamra felé tartott és egy vasdarabbal be akarta annak ajtaját törni. A gazda erre oda rohant hozzá és nyakoncsipve vitte befelé az udvarra, kikiabálván a házbelleket. Azok elősiettek, egyikük gyertyát is hozott és annak világánál megismerték a tettenért betörőben Göbli Mihály bozsoki lakost, kinek Bátán való vendégszereplése ilyen csúf véget ért. A tettenért betörőt feljelentették a bíróságnak.

— **(Községi jegyzők vizsgálata.)** Vaniss Sándor főszolgabíró 18-án kezdte meg a járási községek jegyzőinek iroda-vizsgálatát. Legelőször Rácpetre községet vizsgálta meg, hol teljes megelégedésére a legnagyobb rendet tapasztalta.

— **(Szőlő-tolvajok.)** Ilyenkor, szüret táján, mikor minden szőlősgazda házában van szőlő s némelyike meg épen az ablakába akasztja a télire való szőlőket, melyek aztán olyan hívogatólag tekintenek a járó-kelekre — nem csoda, ha olyan emberek, kiknek a szőlő élvezetét nem juttatta osztályrészül a sors, engedve a szőlők esábitó hívogatásának — lopásra szánják el magukat. Így történt a napokban is Schwarzwaldert Samu szigetkülvárosi lakosnál, hol eddig ismeretlen tettesek az udvaron kosarakban álló szőlőből két kosárral elcsiptek s édes terhükkel eltűntek az esti szürkület homályában.

— **(A baja-báttaszéki hid.)** A Szegeden most tartott kereskedelmi kongresszuson tárgyalták a baja-báttaszéki dunai áthidalás ügyét is. Az ügy előadója Lemberger Ármán dr. bajai ügyvéd és lapszerkesztő volt, a ki azt javasolta, intézzen a kongresszus fölterjesztést ez irányban a kormányhoz és nyújtson be a képviselőházhoz kérvényt, mert anomália, hogy a Duna két partjától kinyúló első fontosságú transzverzális pályák az ország rész két oldalán zsák-utcában terjednek. A főváros érdeke is megkívánja a hid kiépítését, mert képtelen normális eszközökkel saját realis forgalmát lebonyolítani, mert a legolcsóbban és legrövidebben lehetne terményeinket és iparcikkeinket Fiuméba, Stájerországba, Karinttiába, Tirolba és Svájcba szállítanunk. A felső-baranyai hegyekben kiaknázatlanul levő kőszénbányák megnyílnának, a szabadkai kereskedő üzleti összeköttetésbe jönne a pécsi-vel, a hódmezővásárhelyi, a csabai, a nagyváradai a Dunántul-lal. A javaslatot a kongresszus egyhangulag elfogadta. Itt említjük meg, hogy a kereskedelmi miniszterhez az áthidalás tárgyában Bácsmege, Baja város, Somogy, Tolna és Baranya vármegyék részéről folyó hó 24-én felutazó monstre-küldöttségbe Pécs szab. kir. város részéről belépő városatyák jelentkezési ideje 91-én délben járt le. Mivel azonban csak egyetlenegy jelentkezés történt, Majorossy Imre polgármester új felhívást bocsájtott ki ma délután a törvényhatósági bizottsági tagokhoz,

minél számosabb részvételeire kérvén fel őket. A küldöttség tagjai f. hó 23-án a délutáni gyorsvonattal utaznak el Pécsről Budapestre.

Az orr.

Ki ne ismerné ezt a kellemetlen jószágot? Melynek annyiféle alakzata van, hogy hamarjában elsorolni kész lehetetlenség. Az uborkától a sasig, minden nevet az orr számára fedezett fel a szerencsétlen emberiség. És a megkülönböztetések között annyi a finomság, amivel egy akadémikus sem dicsekedhetik. A nemes görög orr, vagy a fitosabb ingerkedő, a kard gyanánt hajlott, vagy a pizsére nyomott, — mind-mind az orr pszichológiája.

Milyen mulattató is, mikor az embert az orránál fogva hasonlítjuk össze a másikkal. S milyen unalmas, rideg volna ez a világ, ha a föld színéről még ezt is eltörölnék (t. i. az orrt). Pedig erre törekszik egy tudós német (más nem is lehet), aki beáll orrfaragónak, a kőfaragók mintájára. A doktor ur az orrt előbb egy alakatlan tömeggé gyurja, azután kifaragja belőle az eszményi orrt. Ez az eszményiség azután már az egyéni izléstől függ.

Ha pl. pisze orrom van s én azt nem tartom elég méltóságosnak, (miután egy Balkán-fejedelemségre aspirálok) beállítok az orvoshoz:

- Doktor ur, igazítsa meg az orromat!
- Milyenre parancsolja?
- Görögre.
- Nem jobb volna rövidebbre?
- Egyelőre nem.

Másfél év múlva azután belátom, hogy nem lehetek Balkán-fejedelem, de most már kereskedőnek készülök. Ekkor csináltatok egy görbe orrt. És ez így megy addig, míg észre veszem, hogy már nincs anyag, amit az orvos meggyurhat.

Ajánlom tehát figyelmebe mindazoknak, a kik orrt kaptak valaha, mindenüvé beleütik azt, a kiket orruknál fogva vezetnek, a kik orrgazdák, a kik orrgyilkosok, hogy el ne mulasszák az orvosi tudomány eme legújabb vívmányát előnyükre felhasználni.

Most azonban a szenvedő emberiség nevében föl hívom az orvosi kart, gondolkozzanak a hosszú fül, a pergő nyelv, a szűkkeskülség, a szűkmarkuság stb. ezernyi kinövésen segíteni. Mert mit ér az, ha orrt faragni tudnak, de a faragatlansággal szemben tehetetlenül állnak.

Sőt tovább megyek. Ha ön, tudós német oly művészileg tud orrokat gyúrni, mért nem csap föl szakácsnak, a kinek nem is kell ily kényes dolgokat gyúrni. Fogadni mernék, az emberiség sokkal több hasznát fogja látni ennek, mint az ön elméleti gyúrásainak.

Egyebekben ön így is megérdemelne valami orr-dót, akár a legnagyobbat.

M - r - ő.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi október hó 22. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermazsanként számíttatnak.

Buza új 8.50—8.70; kétszeres új 6.60—6.90; rozs új 6.40—6.60; árpa őszi 5.10—5.40; tavaszi 5.60—6.10; zab új 5.30—5.50; búkköny 4.80—5.—; kukorica új 4.30—4.50; széna 2.——2.40; szalma 1.——1.20

Kinátat: erős, mintegy 400 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segítségével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-uteza sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

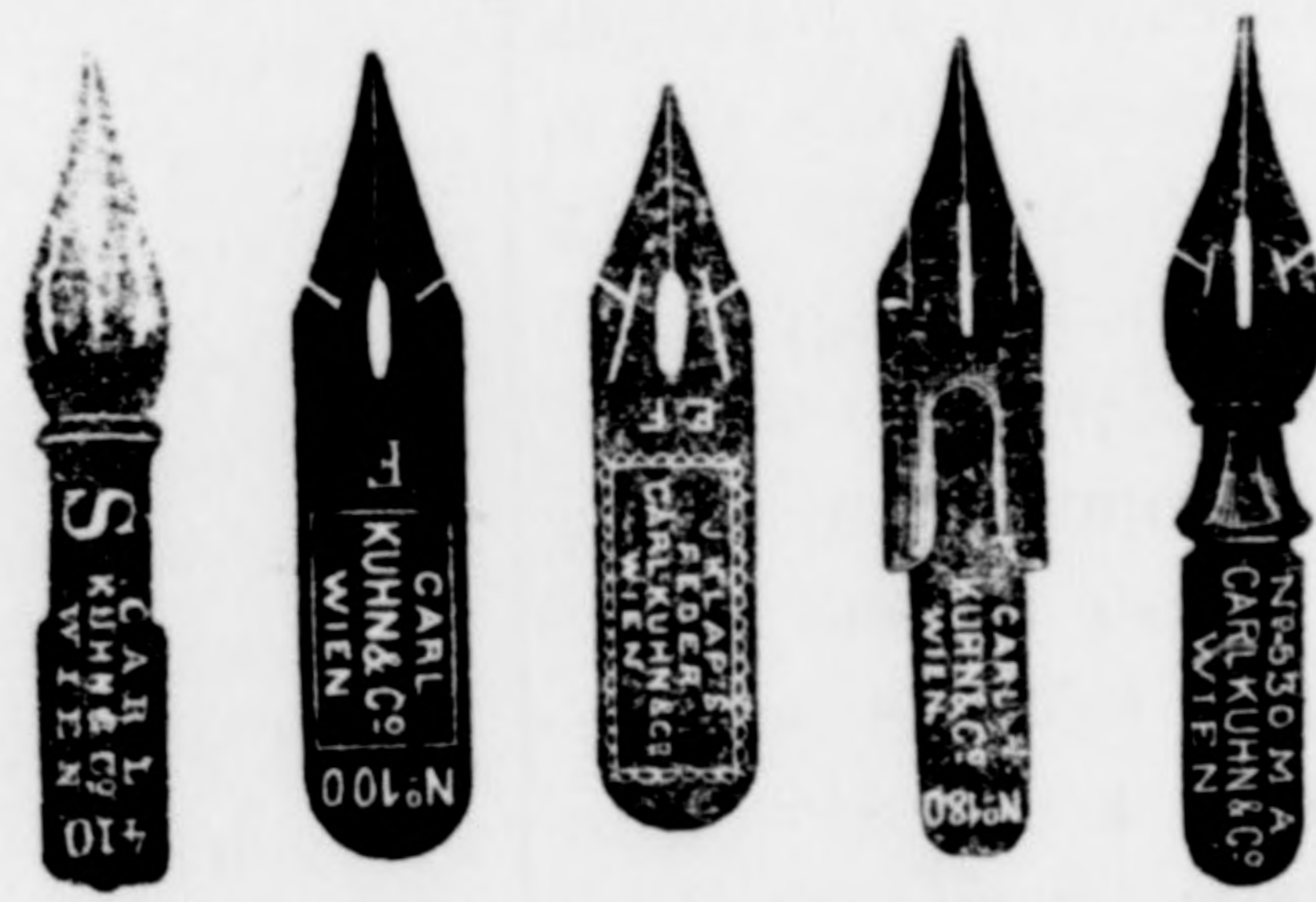
körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.